

[Aksel Larsen.]

vore hidtidige aftagerlande under flagrant brud på indgåede aftaler begrænser eller standser deres smørkøb fra Danmark eller trykker priserne. Enhver burde vide, at det vesttyske importstop for dansk smør ikke blot er absolut ulovligt i henhold til GATT-overenskomsten, men tillige strider mod en konkret indgået forpligtelse for Vesttyskland til at udstede indførselsbevillinger til en årsimport på 15 000 t dansk smør. Danmark har mig bekendt ikke engang påtalt dette overenskomst- og aftalebrud, så det kan jo ikke forundre, at Frankrig og Italien er blevet opmuntret til at følge det vesttyske eksempel. Må jeg have lov til at sige med et citat fra Finanstidende:

„I forholdet til Vesttyskland har man ikke blot undladt enhver aktivitet i retning af at påtale de stedfundne og stadig stedfindende ulovligheder. Man har yderligere opført sig mere end passivt ved på GATT-konferencen for nylig, hvor der dog fra andre landes side var lagt op til et effektivt angreb på de vesttyske traktatovertrædelser, at fremkomme med en selvudslettende udtalelse, hvorefter man fandt, at det vesttyske „tilfælde“ ikke burde behandles isoleret, men „i sammenhæng med de vidererækkende problemer, der er forbundet med artiklen om landbrugsvarer i GATT-statutten“. — Idet man for øvrigt fandt, at nævnte artikel trængte til revision. Er det mon muligt, når talen er om en så åbenlys krænkelse af egne vitale interesser, at bevæge sig længere i retning af at kysse riset, hvormed man tugtes?“

Ja, så vidt Finanstidende. Jeg er ganske enig.

Nu er der indtrådt en midlertidig lysning derved, at det er lykkedes at afsætte 7 000 t smør til Sovjetunionen, og så vidt jeg forstår, skulle der endda være mulighed for, at Sovjetunionen yderligere vil aftage dansk smør, skønt handelsaftalen, som den højtærede stats- og udenrigsminister lagde grunden til ved sit Moskvabesøg i foråret 1956, på dette punkt er sket fyldest. Men man synes tilbøjelig til ikke blot gennem en systematisk hviskekampagne, men oven i købet på tryk offentligt at bibringe befolkningen indtrykket af, at denne sovjetiske

ordholdenhed og imødekommenhed nærmest er en ulykke for Danmark. Jeg har netop læst det nyeste nummer af Nordisk Kontakt, som mig bekendt er et officielt tidsskrift, der delvis finansieres af danske statsmidler. I dette nyeste nummer af Nordisk Kontakt kommenterer man Sovjetunionens køb af de 7 000 t smør derhen, at så er der opstået endnu større skævhed i handelsforholdet, hvorved vort tilgodehavende, der i forvejen var på ca. 60 mill. kr., er steget med yderligere 25 mill. kr. Nordisk Kontakt ligefrem bebrejder Sovjetunionen, at den fra Danmark efter den danske regerings anmodning køber det kvantum varer, den er forpligtet til i henhold til handelsaftalen, og bebrejder Sovjetunionen, at Danmark ikke har købt mere end en ringe procentdel af de varer, vi ifølge samme handelsaftale skulle købe fra Sovjetunionen. Det falder derimod ikke Nordisk Kontakt ind bare at omtale, endsige bebrejde Vesttyskland, at dette land under brud på internationale overenskomster, under brud på konkrete handelsaftaler ensidigt lukker af for dansk smør, medens Danmark uden restriktioner importerer varer fra Vesttyskland. Vore vestlige handelspartnere og især Vesttyskland er sakrosankte i Nordisk Kontakt.

Hvorfor vil man ikke føre en aktiv handelspolitik? Hvormed — for igen at tale med Finanstidende — begrundes denne selvudslettende, officielle danske underdanighed over for Vesttyskland? Hvis man absolut ikke vil kræve traktater overholdt, hvorfor svarer man så ikke i det mindste igen med samme slags mønt? Sverige har i en lignende, omend ikke så grell situation ladet Vesttyskland forstå, at hvis Vesttyskland ikke optrådte loyalt i henhold til indgåede forpligtelser, så kunne Sverige indstille eller begrænse bilimporten fra Vesttyskland — og det hjalp. Kan og bør Danmark ikke gøre noget lignende, når det så åbenbart er det eneste sprog, der forstås?

Forhandlingerne om det såkaldte europæiske fællesmarked og om frihandelszonen siges at gå videre, selv om reelle fremskridt ikke ses gjort, siden vi diskuterede disse spørgsmål her i tinget. Heldigvis synes flere og flere herhjemme at være nået til klarhed over, at Danmarks tilslutning til de seks ville betyde noget i retning af ruin